

Aliances de mal entendre

Dij, 7/04/2011 per Justícia i Pau

[Justícia i Pau](#)

Vicenç Fiol, membre de JP Girona

En el món de la política es dona un fet que em produeix estranyesa i preocupació. I és aquest: en molts punts coincideixen i pacten el PP i el PSOE. Ambdós van agafats de la maneta.

Permeteu-me d'esmentar-ne i comentar-ne un. És la coincidència entre els dos partits esmentats en la lluita contra ETA. Amb motiu de la darrera treva verificable d'ETA la resposta dels dos partits és la mateixa. Res de treves, només hi ha un camí per resoldre el conflicte: que ETA abandoni les armes i es rendeixi. Ambdós partits coincideixen a dir que no hi ha diàleg possible. Continuen dient que com que "nosaltres els demòcrates" tenim la raó, només es pot arribar a la pau per la via de la lluita policíaca, militar, venent i derrotant ETA.

Suposo que la "filosofia", els principis, criteris i ideologia d'un i altre partit són oposats. La doctrina del socialisme sobre el món i la societat és radicalment distinta vista des del PP.

Recordo haver llegit fa temps en alguna revista o diari això: per eradicar el terrorisme caldria dialogar encara que sigui amb el "diable". Se'm fa difícil entendre que el PSOE manifesti que no hi ha diàleg possible. Opino que aquest plantejament és impropï i incoherent amb una visió socialista del món i de la societat; en canvi és coherent, aquesta negació de diàleg, amb la visió del món i de la societat des del PP, que afirma que només hi ha un camí per guanyar ETA: el camí de les armes.

La doctrina socialista genera, en l'interior de qui la professa, uns criteris i actituds oposats a una visió "pepera" del món. La coincidència entre PP i PSOE en la visió de la lluita antiterrorista fa inviablés tots els intents de diàleg, entesa i reconciliació. Considero de molta gravetat el posicionament del partit socialista davant el fenomen del terrorisme. M'escandalitza que el PSOE sigui tan reaccionari en aquest tema, que tingui una manera de veure-ho tan conservadora, tan de "dretes".

És que avui els principis, la ideologia, la doctrina, ja no valen? Que cal renunciar-hi en nom de l'eficàcia i, com a mínim, deixar-los aparcats? Ens hem de moure només per estratègies i pactes?

Em sembla que renunciant als criteris socialistes i fent seus els dels PP, el PSOE només farà possible que la xacra del terrorisme no tingui data de caducitat, sinó que s'allargui "sine die".